

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติการรายงานและเปิดเผยข้อมูล การปล่อยและเคลื่อนย้ายสารมลพิษ พ.ศ.

(นางสาวเพ็ญโฉม แซ่ตั้ง กับผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน 11,685 คน
เป็นผู้เสนอ)

โดย

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ
ที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
หรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	ก
บทสรุปผู้บริหาร	ข
ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของร่างพระราชบัญญัติ	1 - 1
1. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	1 - 1
2. หลักและเหตุผล	1 - 1
3. ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ	1 - 2
ส่วนที่ 2 การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น	2 - 1
1. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น	2 - 1
2. ตารางเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติ	2 - 5
3. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติ	2 - 5
4. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น	2 - 5
5. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น	2 - 6
6. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น	2 - 7
ส่วนที่ 3 รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ	3 - 1
1. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ	3 - 1
2. ความสอดคล้องของร่างพระราชบัญญัติ	3 - 2
3. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ	3 - 5
4. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น	3 - 6
5. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย	3 - 7
6. ผลกระทบของร่างกฎหมายที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption Risk Assessment)	3 - 9
7. การกำหนดให้มีระบบอนุญาตอนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่	3 - 15
8. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ	3 - 15
9. บทกำหนดโทษ	3 - 17
ส่วนที่ 4 การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ	4 - 1

บทสรุปผู้บริหาร

ร่างพระราชบัญญัติการรายงานและเปิดเผยข้อมูลการปล่อยและเคลื่อนย้ายสารมลพิษ พ.ศ. ซึ่งเสนอโดย นางสาวเพ็ญโฉม แซ่ตั้ง กับผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 11,685 คน เป็นผู้เสนอ โดยมีหลักการ คือ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการรายงานและเปิดเผยข้อมูลการปล่อยและเคลื่อนย้ายสารมลพิษ และมีเหตุผล คือ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมอันเกิดจากการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม ซึ่งการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา ทำให้มีการใช้สารเคมีในการผลิตทางอุตสาหกรรม การเกษตร และการบริการต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีการปล่อยสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อมตลอดเวลา ทำให้พื้นที่หลายแห่งจึงกลายเป็นแหล่งกำเนิดและแหล่งรองรับสารมลพิษ ทั้งในรูปของมลพิษทางอากาศ น้ำเสีย มลพิษในดิน และของเสียอันตรายอื่น ๆ ปัญหาดังกล่าวนับวันก็ยิ่งทวีความรุนแรงและส่งผลกระทบต่อทั้งโดยตรงและโดยอ้อมต่อสุขภาพของมนุษย์ สิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศ และความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ และก่อความเสียหายอย่างกว้างขวางต่อสังคม เศรษฐกิจ ความสงบสุขและความมั่นคงของประเทศโดยรวม กฎหมายและกลไกการจัดการสิ่งแวดล้อมของประเทศที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน ยังคงเน้นการใช้มาตรการกำกับและควบคุมที่ปลายทางเป็นหลัก การตรากฎหมายเพื่อพัฒนาระบบการรายงานข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม จึงเป็นมาตรการสำคัญที่จะช่วยให้ภาครัฐมีฐานข้อมูลสารมลพิษที่ครอบคลุมและเป็นระบบอันจะช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพและความเข้มแข็งแก่หน่วยงานของรัฐในการประเมินสถานการณ์ปัญหามลพิษได้อย่างถูกต้อง มีข้อมูลที่ดีเพื่อประกอบการวางแผนการป้องกันสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และสามารถจัดการปัญหาตั้งแต่ต้นทางได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้ง เป็นการรับรองสิทธิของประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลและมีส่วนร่วมในการคุ้มครอง ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรการดังกล่าวยังจะช่วยให้ภาคเอกชนสามารถตรวจสอบระบบและกระบวนการผลิตของตนให้รัดกุม ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงาน และการแข่งขันทางการค้าในระยะยาว อีกทั้งเป็นเครื่องมือหนึ่งในการลดความเสี่ยงภัยจากสารเคมีและสารมลพิษตกค้างในสิ่งแวดล้อมตามอนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษตกค้างยาวนานในสิ่งแวดล้อมซึ่งประเทศไทย ได้ให้สัตยาบันเมื่อวันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2548 และเป็นไปตามหลักการของปฏิญญาริโอเพื่อสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา แผนปฏิบัติการ 21 เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนทางสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535 และหลักการชี้แนะของสหประชาชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน ทั้งนี้ ยังมีความจำเป็นต้องใช้ระบบคณะกรรมการข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษในการให้ความเห็นต่อประกาศกระทรวงที่กรมควบคุมมลพิษเสนอ หรือให้ความเห็นชอบข้อกำหนดและวิธีปฏิบัติงานที่กรมควบคุมมลพิษเสนอ เกี่ยวกับการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล การจัดทำฐานข้อมูล วิธีการตรวจทานความถูกต้องของข้อมูล การประกันคุณภาพ เป็นต้น ตลอดจนกำหนดโทษทางปกครองและโทษทางอาญาที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดการใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพและป้องกันการกระทำผิด

ร่างพระราชบัญญัติการรายงานและเปิดเผยข้อมูลการปล่อยและเคลื่อนย้ายสารมลพิษ พ.ศ. มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 26 ประกอบกับมาตรา 25 มาตรา 28 มาตรา 41 และมาตรา 43 (2) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ซึ่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ประกอบด้วย

8 หมวด 1 บทเฉพาะกาล 42 มาตรา โดยมีสรุปสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้ 1) เหตุผลความจำเป็น และการกำหนดบทนิยามเพื่ออธิบายความหมายของถ้อยคำที่ใช้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ (มาตรา 1 - มาตรา 4) 2) หมวด 1 การรายงานข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษ (มาตรา 5 - มาตรา 14) 3) หมวด 2 การประเมินปริมาณสารมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน (มาตรา 15 - มาตรา 16) 4) หมวด 3 การจัดทำฐานข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษจากแห่งกำเนิดมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม (มาตรา 17 - มาตรา 22) 5) หมวด 4 คณะกรรมการข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษ (มาตรา 23 - มาตรา 27) 6) หมวด 5 การเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณชน (มาตรา 28 - มาตรา 29) 7) หมวด 6 อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (มาตรา 30 - มาตรา 31) 8) หมวด 7 พนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา 32 - มาตรา 34) 9) หมวด 8 บทกำหนดโทษ 9.1) ส่วนที่ 1 โทษทางปกครอง (มาตรา 35) 9.2) ส่วนที่ 2 โทษทางอาญา (มาตรา 36 - มาตรา 38) และ 10) บทเฉพาะกาล (มาตรา 39 - มาตรา 42)

การจัดทำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นอกจากการดำเนินการโดยอาศัยการบัญญัติกฎหมายเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอันเกิดจากการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะกระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรมด้วยการรายงานข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการประเมินสถานการณ์ในการกำหนดทิศทางหรือมาตรการแก้ไขของรัฐแล้ว ยังเป็นการสนับสนุนแนวคิดการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการควบคุมพฤติการณ์ของสถานประกอบการหรือภาคการผลิตทางอุตสาหกรรม ตลอดจนบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการปล่อยสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อมให้ดูแลเบาบางลง หรือมีให้สร้างความเดือดร้อนเสียหายที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศน์ทั้งระบบ

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายไปสู่ภาคประชาชน ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น โดยผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบ สรุปได้ดังนี้ ผลการรับฟังความคิดเห็นส่วนใหญ่ มีแนวโน้มไปในทางเห็นด้วยกับร่างกฎหมายฉบับดังกล่าว แต่มีข้อสังเกตที่สำคัญ คือ เพื่อให้มีกฎหมายว่าด้วยการรายงานการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษ ที่จะช่วยให้ภาครัฐมีฐานข้อมูลสารมลพิษที่ครอบคลุมและเป็นระบบ อันจะช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพแก่หน่วยงานของรัฐในการประเมินสถานการณ์ปัญหามลพิษได้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้ ควรพิจารณารายละเอียดข้อกฎหมายไม่ให้ซ้ำซ้อนกับการรายงานข้อมูลตามกฎหมายอื่น และควรบูรณาการร่วมมือกับทุกฝ่ายเพื่อนำไปสู่การส่งเสริมรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน

สำหรับประเด็นผลกระทบของร่างกฎหมายที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption Risk Assessment) ของร่างพระราชบัญญัติการรายงานและเปิดเผยข้อมูลการปล่อยและเคลื่อนย้ายสารมลพิษ พ.ศ. พบถ้อยคำหรือบทบัญญัติที่จะมีความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีการกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ กรณีระบบอนุมัติ อนุญาต กรณีการให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย และกรณีกฎหมายกำหนดโทษ

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมาย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของร่างพระราชบัญญัติ

1. ร่างพระราชบัญญัติการรายงานและเปิดเผยข้อมูลการปล่อยและเคลื่อนย้ายสารมลพิษ พ.ศ.

กฎหมายใหม่ แก้ไขเพิ่มเติม ยกเลิก

2. หลักการและเหตุผล

2.1 หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการรายงานและเปิดเผยข้อมูลการปล่อยและเคลื่อนย้ายสารมลพิษ

2.2 เหตุผล

โดยที่การพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา ทำให้มีการใช้สารเคมีในการผลิตทางอุตสาหกรรม การเกษตร และการบริการต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีการปล่อยสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อมตลอดเวลา พื้นที่หลายแห่งจึงกลายเป็นแหล่งกำเนิดและแหล่งรองรับสารมลพิษ ทั้งในรูปของมลพิษทางอากาศ น้ำเสีย มลพิษในดิน และของเสียอันตรายอื่น ๆ ปัญหาดังกล่าวนับวันก็ยิ่งทวีความรุนแรงและส่งผลกระทบต่อทั้งโดยตรงและโดยอ้อมต่อสุขภาพของมนุษย์ สิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศ และความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ และก่อความเสียหายอย่างกว้างขวางต่อสังคม เศรษฐกิจ ความสงบสุขและความมั่นคงของประเทศโดยรวม กฎหมายและกลไกการจัดการสิ่งแวดล้อมของประเทศที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน ยังคงเน้นการใช้มาตรการกำกับและควบคุมที่ปลายทางเป็นหลัก การตรากฎหมายเพื่อพัฒนาระบบการรายงานข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม จึงเป็นมาตรการสำคัญที่จะช่วยให้ภาครัฐมีฐานข้อมูลสารมลพิษที่ครอบคลุมและเป็นระบบ อันจะช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพและความเข้มแข็ง แก่หน่วยงานของรัฐในการประเมินสถานการณ์ปัญหามลพิษได้อย่างถูกต้อง มีข้อมูลที่ดีเพื่อประกอบการวางแผนการป้องกันสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และสามารถจัดการปัญหาตั้งแต่ต้นทางได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้ง เป็นการรับรองสิทธิของประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลและมีส่วนร่วมในการคุ้มครอง ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรการดังกล่าวยังจะช่วยให้ภาคเอกชนสามารถตรวจสอบระบบและกระบวนการผลิตของตนให้รัดกุม ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินกิจการและการแข่งขันทางการค้าในระยะยาว อีกทั้ง เป็นเครื่องมือหนึ่งในการลดความเสี่ยงภัยจากสารเคมีและสารมลพิษตกค้างในสิ่งแวดล้อม ตามอนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษตกค้างยาวนานในสิ่งแวดล้อมซึ่งประเทศไทย ได้ให้สัตยาบันเมื่อวันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2548 และเป็นไปตามหลักการของปฏิญญาริโอเพื่อสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา แผนปฏิบัติการ 21 เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนทางสังคม เศรษฐกิจและ

สิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535 และหลักการชี้แนะของสหประชาชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน ทั้งนี้ ยังมีความจำเป็นต้องใช้ระบบคณะกรรมการข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษในการให้ความเห็นต่อประกาศกระทรวงที่กรมควบคุมมลพิษเสนอ หรือให้ความเห็นชอบข้อกำหนดและวิธีปฏิบัติงานที่กรมควบคุมมลพิษเสนอเกี่ยวกับการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล การจัดทำฐานข้อมูล วิธีการตรวจทานความถูกต้องของข้อมูล การประกันคุณภาพ เป็นต้น ตลอดจนกำหนดโทษทางปกครองและโทษทางอาญาที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดการใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพและป้องกันการกระทำผิด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

3. ผู้เสนอร่างกฎหมาย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

นางสาวเพ็ญโฉม แซ่ตั้ง กับผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 11,685 คน เป็นผู้เสนอ

ส่วนที่ 2 การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

1. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีหลักการ คือ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการรายงานและเปิดเผยข้อมูลการปล่อยและเคลื่อนย้ายสารมลพิษ

โดยมีเหตุผล คือ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมอันเกิดจากการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม โดยที่การพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา ทำให้มีการใช้สารเคมีในการผลิตทางอุตสาหกรรม การเกษตร และการบริการต่าง ๆ เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีการปล่อยสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อมตลอดเวลา พื้นที่หลายแห่งจึงกลายเป็นแหล่งกำเนิดและแหล่งรองรับสารมลพิษ ทั้งในรูปของมลพิษทางอากาศ น้ำเสีย มลพิษในดิน และของเสียอันตรายอื่น ๆ ปัญหาดังกล่าวนับวันก็ยิ่งทวีความรุนแรงและส่งผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์ สิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศ และความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ และก่อความเสียหายอย่างกว้างขวางต่อสังคม เศรษฐกิจ ความสงบสุขและความมั่นคงของประเทศโดยรวม กฎหมายและกลไกการจัดการสิ่งแวดล้อมของประเทศที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน ยังคงเน้นการใช้มาตรการกำกับและควบคุมที่ปลายทางเป็นหลัก การตรากฎหมายเพื่อพัฒนาระบบการรายงานข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม จึงเป็นมาตรการสำคัญที่จะช่วยให้ภาครัฐมีฐานข้อมูลสารมลพิษที่ครอบคลุมและเป็นระบบอันจะช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพและความเข้มแข็ง แก่หน่วยงานของรัฐในการประเมินสถานการณ์ปัญหามลพิษได้อย่างถูกต้อง มีข้อมูลที่ดีเพื่อประกอบการวางแผนการป้องกันสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และสามารถจัดการปัญหาตั้งแต่ต้นทางได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้งเป็นการรับรองสิทธิของประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลและมีส่วนร่วมในการคุ้มครอง ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรการดังกล่าวยังจะช่วยให้ภาคเอกชนสามารถตรวจสอบระบบและกระบวนการผลิตของตนให้รัดกุม ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานและการแข่งขันทางการค้าในระยะยาว อีกทั้ง เป็นเครื่องมือหนึ่งในการลดความเสี่ยงภัยจากสารเคมีและสารมลพิษตกค้างในสิ่งแวดล้อม ตามอนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษตกค้างยาวนานในสิ่งแวดล้อมซึ่งประเทศไทย ได้ให้สัตยาบันเมื่อวันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2548 และเป็นไปตามหลักการของปฏิญญาริโอเพื่อสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา แผนปฏิบัติการ 21 เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนทางสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535 และหลักการชี้แนะของสหประชาชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน ทั้งนี้ ยังมีความจำเป็นต้องใช้ระบบคณะกรรมการข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษในการให้ความเห็นต่อประกาศกระทรวงที่กรมควบคุมมลพิษเสนอ หรือให้ความเห็นชอบข้อกำหนดและวิธีปฏิบัติงานที่กรมควบคุมมลพิษเสนอเกี่ยวกับการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล การจัดทำฐานข้อมูลวิธีการตรวจทานความถูกต้องของข้อมูล การประกันคุณภาพ เป็นต้น ตลอดจนกำหนดโทษทางปกครอง และโทษทางอาญาที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดการใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพและป้องกันการกระทำผิด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

โดยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. กำหนดบทนิยาม (ร่างมาตรา 3) เช่น

“สารมลพิษ” หมายความว่า ธาตุหรือสารประกอบที่เมื่อถูกปล่อยออกจากแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือมีอยู่ในสิ่งแวดล้อม อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือภาวะที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนได้

“บัญชีรายชื่อสารมลพิษ” หมายความว่า บัญชีรายชื่อสารมลพิษที่อาจทำให้เกิดอันตรายหรือส่งผลกระทบต่อสุขภาพมนุษย์ สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม และให้หมายความรวมถึงสารมลพิษตามความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีและมีพันธกรณีต้องปฏิบัติตาม ซึ่งเป็นมลพิษที่มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (1) เป็นสารก่อมะเร็ง
- (2) เป็นสารก่อการกลายพันธุ์
- (3) เป็นสารที่มีพิษต่อระบบสืบพันธุ์
- (4) เป็นสารที่มีพิษเรื้อรัง
- (5) เป็นสารที่ก่อให้เกิดการแพ้
- (6) เป็นสารที่เป็นอันตรายต่อระบบนิเวศ
- (7) เป็นสารที่ทำลายชั้นโอโซน
- (8) เป็นสารมลพิษอินทรีย์ตกค้างยาวนานในสิ่งแวดล้อม
- (9) สารอย่างอื่น ไม่ว่าจะเป็นเคมีภัณฑ์ หรือสิ่งอื่นใด ที่อาจทำให้เกิดอันตรายแก่

บุคคล สัตว์พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม

“แหล่งกำเนิดมลพิษ” หมายความว่า ชุมชน โรงงานอุตสาหกรรม อาคาร สิ่งก่อสร้าง ยานพาหนะสถานที่ประกอบกิจการใด ๆ หรือสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นแหล่งที่มาของสารมลพิษ

“รายงาน” หมายความว่า การแสดงข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษสู่สิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัตินี้

“สารมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน” หมายความว่า สารมลพิษที่อยู่กระจัดกระจายหรือเคลื่อนที่ได้ หรือปล่อยออกมาจากแหล่งกำเนิดย่อย ๆ และไม่ได้มีที่มาจากแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีหน้าที่ต้องรายงานการปล่อย และเคลื่อนย้ายสารมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้

“การปล่อยสารมลพิษ” หมายความว่า การปล่อยสารมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อมอันเป็นผลจากกิจกรรมของมนุษย์ ซึ่งมีลักษณะที่เกิดขึ้นประจำหรือไม่เป็นประจำ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษหรือไม่ก็ตาม และให้หมายความรวมถึงการหก การระเหย การปล่อย การทิ้ง การระบายน้ำทิ้ง หรือการปล่อยอากาศเสีย

“การเคลื่อนย้ายสารมลพิษ” หมายความว่า การเคลื่อนย้ายสารมลพิษออกนอกเขตพื้นที่สถานประกอบการโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการบำบัด กำจัด หรือนำกลับไปใช้ประโยชน์ใหม่ในรูปแบบต่าง ๆ

“สถานประกอบการ” หมายความว่า อาคาร อุปกรณ์ โครงสร้าง และสิ่งอื่นใดที่ติดตั้งอยู่กับที่ภายในสถานที่เดียวกัน พื้นที่ตั้งเนื่อง หรือพื้นที่ติดต่อกัน และมีเจ้าของหรือผู้ดำเนินการเป็นบุคคลเดียวกันซึ่งรวมถึงบุคคลที่อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของบุคคลเดียวกัน และให้หมายความรวมถึงสถานประกอบการแบบเคลื่อนที่ได้ โรงงานอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน และกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

2. กำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจออกประกาศ ราชกิจจานุเบกษา กำหนดในเรื่องดังต่อไปนี้ เช่น บัญชีรายชื่อสารพิษ เกณฑ์ปริมาณการผลิต มีไว้ในครอบครองหรือปล่อยสู่สิ่งแวดล้อมของสารมลพิษที่ต้องมีการรายงาน ประเภทและขนาดของแหล่งกำเนิดมลพิษที่ต้องจัดทำรายงาน บริเวณพื้นที่ที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หลักเกณฑ์และวิธีการวิเคราะห์คำนวณ ประเมินปริมาณสารมลพิษที่ปล่อย หรือเคลื่อนย้ายออกสู่สิ่งแวดล้อม แบบในการจัดทำรายงาน คุณสมบัติของอุปกรณ์การตรวจวัดการปล่อยสารมลพิษ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเผยแพร่ข้อมูล พิจารณากำหนดโทษทางปกครอง (ร่างมาตรา 5) การจัดทำ ปรับปรุง แก้ไข หรือยกเลิกประกาศดังกล่าวต้องมีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน (ร่างมาตรา 6)

3. คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ พิจารณาออกระเบียบ ประกาศ และหลักเกณฑ์ ตามพระราชบัญญัตินี้ เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาแนวทางการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม ให้ความเห็นชอบข้อกำหนด และวิธีการปฏิบัติงานที่กรมควบคุมมลพิษเสนอเกี่ยวกับการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล การจัดทำฐานข้อมูล การประกันคุณภาพ และควบคุมคุณภาพของระบบการจัดการฐานข้อมูล (ร่างมาตรา 24)

4. กำหนดให้มีคณะกรรมการ ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนสภาอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535 โดยเลือกกันเองหนึ่งคน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสุขภาพ และด้านกฎหมาย จำนวนหกคน โดยในจำนวนนี้ต้องสรรหาจากผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์เกี่ยวกับงานด้านสิ่งแวดล้อมและงานด้านสุขภาพ อย่างน้อยสองคน วิธีการสรรหาและแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกาศกำหนด (ร่างมาตรา 23)

5. กำหนดให้บุคคล นิติบุคคล หรือหน่วยงานของรัฐที่ผลิต มีไว้ในครอบครอง เคลื่อนย้าย หรือปล่อยสู่สิ่งแวดล้อมซึ่งสารมลพิษที่ปรากฏในบัญชีรายชื่อสารมลพิษ และตามปริมาณที่คณะกรรมการประกาศกำหนดและประกอบกิจการตามประเภทและขนาดที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ต้องจัดทำรายงานข้อมูลชนิดและปริมาณการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษ ต่อกรมควบคุมมลพิษ (ร่างมาตรา 7 และร่างมาตรา 8) หากไม่รายงานข้อมูลโดยไม่มีเหตุอันควร ต้องได้รับโทษปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินร้อยละหนึ่งของรายได้ในปีที่กระทำความผิด (ร่างมาตรา 35) และหากมีการรายงานข้อมูลเท็จต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงห้าล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา 36)

6. กำหนดให้หน่วยงานรัฐผู้รับผิดชอบและองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นประเมินการปล่อยสารมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน และจัดส่งข้อมูลให้กรมควบคุมมลพิษภายในเดือนมีนาคมของทุกปี (ร่างมาตรา 15 และร่างมาตรา 16)

7. กำหนดให้กรมควบคุมมลพิษมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้ เช่น รับรายงานและรวบรวมข้อมูลจากผู้มีหน้าที่ต้องทำรายงาน วิเคราะห์ข้อมูลการประเมินสารมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอนที่ได้รับจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อจัดทำฐานข้อมูล จัดทำฐานข้อมูลการปล่อย และการเคลื่อนย้ายสารมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษสู่สิ่งแวดล้อมรวมถึงระบบประกันและควบคุมคุณภาพและความปลอดภัยของข้อมูลดังกล่าว ประมวลและจัดทำข้อมูล พร้อมเผยแพร่ข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สาธารณชน เป็นต้น (ร่างมาตรา 17 และร่างมาตรา 18)

8. กำหนดให้กรมควบคุมมลพิษติดตามตรวจสอบให้บุคคล นิติบุคคล หรือหน่วยงานของรัฐจัดส่งรายงานอย่างถูกต้องและครบถ้วน (ร่างมาตรา 19 ถึงร่างมาตรา 22) หากจัดส่งรายงานข้อมูลไม่ถูกต้องครบถ้วนโดยไม่มีเหตุอันควร ต้องได้รับโทษปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินร้อยละหนึ่งของรายได้ในปีที่กระทำความผิด (ร่างมาตรา 35)

9. กำหนดกรมควบคุมมลพิษมีหน้าที่และอำนาจเผยแพร่ข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัตินี้สู่สาธารณชน โดยสะดวก รวดเร็ว ไม่เสียค่าใช้จ่าย ผ่านทางอินเทอร์เน็ต และช่องทางอื่น ๆ รวมถึงการจัดข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและสุขภาพไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการด้วย (ร่างมาตรา 29)

10. กำหนดให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้ เช่น ส่งข้อมูลที่ไต่จากการประเมินปริมาณสารมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการออกใบอนุญาต การหักใช้หรือการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และเมื่อปรากฏว่าผู้ขออนุญาตดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ไม่ปฏิบัติหรือละเลยการจัดทำรายงาน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งไม่ออกใบอนุญาต รวมทั้งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการนั้นได้ (ร่างมาตรา 30 และร่างมาตรา 31)

11. กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญามีอำนาจเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือจัดทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือส่งเอกสารหลักฐานใด ๆ เพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา (ร่างมาตรา 32 และร่างมาตรา 33) และให้เปิดเผยรายชื่อผู้ที่ไม่จัดส่งรายงาน (ร่างมาตรา 34) หากมีการจัดทำคำชี้แจงหรือชี้แจงด้วยวาจาตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งด้วยข้อมูลที่เป็นเท็จ หรือปกปิดข้อความจริงต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงห้าล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา 36) และหากไม่จัดทำคำชี้แจงหรือไม่มาชี้แจงด้วยวาจาตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ปรับอีกวันละไม่เกินสองหมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติตามคำสั่ง (ร่างมาตรา 37)

2. ตารางเปรียบเทียบร่างกฎหมาย

ไม่มี

3. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมาย

1. ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

- 1) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 2) กรมควบคุมมลพิษ
- 3) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา)

2. ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม

- 1) กระทรวงสาธารณสุข
- 2) กระทรวงอุตสาหกรรม
- 3) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
- 4) กรมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม
- 5) สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
- 6) องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน)
- 7) องค์การจัดการน้ำเสีย

3. ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยทั่วไป

ประชาชน

4. ประเด็นเพื่อรับฟังความคิดเห็น

1. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้มีการรายงานข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษ ตามร่างมาตรา 5 ถึงร่างมาตรา 14 หรือไม่ อย่างไร
2. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้มีการประเมินปริมาณสารมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน ตามร่างมาตรา 15 และร่างมาตรา 16 หรือไม่ อย่างไร
3. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้มีการจัดทำฐานข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษ จากแหล่งกำเนิดมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม ตามร่างมาตรา 17 ถึงร่างมาตรา 22 หรือไม่ อย่างไร
4. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้มีคณะกรรมการข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษ ตามร่างมาตรา 23 ถึงร่างมาตรา 27 หรือไม่ อย่างไร
5. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้มีการเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณชน ตามร่างมาตรา 28 และ ร่างมาตรา 29 หรือไม่ อย่างไร
6. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ตามร่างมาตรา 30 และร่างมาตรา 31 หรือไม่ อย่างไร
7. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามร่างมาตรา 32 ถึงร่างมาตรา 34 หรือไม่ อย่างไร

8. ท่านเห็นว่าการรายงานการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม มีปัญหาในทางปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร และการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้จะช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้หรือไม่เพียงใด

9. ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)

5. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น

5.1 กรอบระยะเวลาดำเนินการสำหรับการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติไม่เกี่ยวข้องทางการเงิน และจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ ระยะเวลา รวม 51 วัน ตั้งแต่วันที่ 12 กุมภาพันธ์ – วันที่ 17 เมษายน 2567 (ระยะเวลาตามกรอบตัวชี้วัด จะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา 45 วัน (วันที่ 12 กุมภาพันธ์ – 11 เมษายน 2567) โดยได้ขยายระยะเวลาอีก 15 วัน (วันที่ 12 – 26 เมษายน 2567) ระยะเวลา รวม 60 วัน (วันที่ 12 กุมภาพันธ์ – 26 เมษายน 2567))

5.2 วิธีการรับฟังความคิดเห็น

(1) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา

(1.1) ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น จำนวน 22 วัน นับตั้งแต่วันที่ 20 มีนาคม - วันที่ 10 เมษายน 2567

(1.2) รับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา

www.parliament.go.th

การรับฟังความคิดเห็นต่อร่าง พ.ร.บ.
ตามมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญ

ค้นหา

หน้าแรก ร่างพระราชบัญญัติ รายงานผลการรับฟัง เกี่ยวกับเรา สมัครเป็นผู้ให้ความเห็นร่างกฎหมาย ติดต่อเรา

ร่างพระราชบัญญัติการรายงานและเปิดเผยข้อมูลการปล่อยและเคลื่อนย้ายสารมลพิษ พ.ศ.
นางสาวเพ็ญโฉม แซ่ตั้ง กับผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 11,685 คน

รับฟังตั้งแต่วันที่ 20 มีนาคม 2567 ถึงวันที่ 10 เมษายน 2567

สถานะ: เปิดรับฟังความคิดเห็น 👁️ 3083 👤 5 คน 📈 100% 📉 0%

ร่างพระราชบัญญัติการรายงานและเปิดเผยข้อมูลการปล่อยและเคลื่อนย้ายสารมลพิษ พ.ศ. (นางสาวเพ็ญโฉม แซ่ตั้ง กับผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 11,685 คน เป็นผู้เสนอ) มีหลักการทำนองเดียวกันกับร่างพระราชบัญญัติการรายงานการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม พ.ศ. (นางสาวกมลนทรธรรศน์ กิตติสุนทรสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะเป็นผู้เสนอ) จึงสามารถนำความคิดเห็นจากการส่งประเด็นไปรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม และการรับฟังความคิดเห็นด้วยวิธีการอื่นของร่างกฎหมายฉบับนี้ (ร่างพระราชบัญญัติการรายงานการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม พ.ศ. (นางสาวกมลนทรธรรศน์ กิตติสุนทรสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะเป็นผู้เสนอ)) ไปประกอบการจัดทำรายงานผลการรับฟังความคิดเห็น และการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายของร่างพระราชบัญญัติการรายงานและเปิดเผยข้อมูลการปล่อยและเคลื่อนย้ายสารมลพิษ พ.ศ. (นางสาวเพ็ญโฉม แซ่ตั้ง กับผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 11,685 คน เป็นผู้เสนอ) ได้

6. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

6.1 ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

(1) จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

โดยมีผู้เข้าชม จำนวน 3,005 คน และมีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน 5 คน

(1.1) เพศ

ชาย จำนวน 1 คน

หญิง จำนวน 3 คน

(1.2) ช่วงอายุ

21 - 30 จำนวน 1 คน

41 - 50 จำนวน 2 คน

(1.3) ระดับการศึกษา

มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส. จำนวน 1 คน

ปริญญาตรี จำนวน 3 คน

(1.4) อาชีพ

ค้าขาย/ทำธุรกิจส่วนตัว จำนวน 1 คน

รับจ้าง จำนวน 1 คน

นักเรียน/นักศึกษา จำนวน 1 คน

อื่น ๆ จำนวน 1 คน

(1.5) ท่านเกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัตินี้ในฐานะใด

ประชาชน จำนวน 4 คน

(2) จากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

- ไม่มี -

(3) จากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม

- ไม่มี -

(4) จากการรับฟังความคิดเห็นโดยวิธีการอื่น

- ไม่มี -

6.2 ผลการรับฟัง

ผลการรับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th และจากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง สรุปได้ดังนี้

(1) ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้มีการรายงานข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษตามร่างมาตรา 5 ถึงร่างมาตรา 14 หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - การรายงาน ประเมิน การปล่อย หรือเคลื่อนย้ายควรเป็นมาตรฐานในการดำเนินงานนับแต่นี้ต่อไป เพื่อสร้างมาตรฐานและรักษาสิ่งแวดล้อมของประเทศ - ประชาชนได้รับทราบถึงสถานการณ์การควบคุมมลพิษ (<i>เว็บไซต์</i>) 	
<ul style="list-style-type: none"> - การกำหนดให้มีการรายงานข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษ ตามร่างมาตรา 5 ถึงร่างมาตรา 13 เพื่อให้ทราบข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้าย 	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>สารมลพิษ ซึ่งจะช่วยให้มีข้อมูลสารมลพิษที่ครอบคลุม และเป็นระบบ สามารถประเมินสถานการณ์ปัญหามลพิษได้อย่างถูกต้อง <i>(เทศบาลเมืองศรีสะเกษ)</i></p>	
<p>- เป็นมาตรการสำคัญที่จะช่วยให้ภาครัฐมีฐานข้อมูลสารมลพิษที่ครอบคลุมและเป็นระบบที่ช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพและความเข้มแข็งแก่หน่วยงานของรัฐในการประเมินสถานการณ์ปัญหามลพิษได้อย่างถูกต้อง มีข้อมูลที่ดีเพื่อประกอบการวางแผนการป้องกันสิ่งแวดล้อมและสุขภาพและสามารถจัดการปัญหาตั้งแต่ต้นทางได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น <i>(กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)</i></p>	

(2) ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้มีการประเมินปริมาณสารมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน ตามร่างมาตรา 15 และร่างมาตรา 16 หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - การรายงาน ประเมิน การปล่อย หรือ เคลื่อนย้ายควรเป็นมาตรฐานในการดำเนินงานนับแต่นี้ต่อไป - เพื่อสร้างมาตรฐานและรักษาสิ่งแวดล้อมของประเทศ - ประชาชนได้รับทราบถึงสถานการณ์การควบคุมมลพิษที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม <i>(เว็บไซต์)</i> 	<p>- กรณีการกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ประเมินปริมาณการปล่อยสารมลพิษในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของตนในกรณีที่ไม่มีหน่วยงานใดของรัฐเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรง ตามร่างมาตรา 15 วรรคสอง <i>(เทศบาลเมืองศรีสะเกษ)</i></p>
<p>- การกำหนดให้มีการประเมินปริมาณสารมลพิษ ซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน ตามร่างมาตรา 14 และร่างมาตรา 15 วรรคแรก <i>(เทศบาลเมืองศรีสะเกษ)</i></p>	<p>- กรณีที่กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ร่วมประเมินการปล่อยสารมลพิษจากแหล่งกำเนิด โดยเห็นควรกำหนดให้หน่วยงานที่มีความรับผิดชอบโดยตรงเป็นผู้ประเมินการปล่อยสารมลพิษจากแหล่งกำเนิดตามสารมลพิษแทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังขาดความรู้ ความเข้าใจ และมี</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	จำนวนบุคลากรไม่เพียงพอ (<i>กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น</i>)
	- กรณีการกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ร่วมประเมินการปล่อยสารมลพิษนี้อาจก่อให้เกิดความคลาดเคลื่อนเนื่องจากบุคลากรยังไม่มี ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์เกี่ยวกับสารมลพิษเพียงพอ (<i>การสัมภาษณ์ผู้สมัครให้ความเห็นทางกฎหมายผ่านระบบแอปพลิเคชัน ZOOM</i>)

(3) ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้มีการจัดทำฐานข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม ตามร่างมาตรา 17 ถึงร่างมาตรา 22 หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - เห็นด้วยการรายงาน ประเมิน การปล่อย หรือเคลื่อนย้ายควรเป็นมาตรฐานในการดำเนินงานนับแต่บัดนี้ต่อไป - เพื่อสร้างมาตรฐานและรักษาสิ่งแวดล้อมของประเทศ - สารมลพิษทำลายได้ยาก - ประชาชนได้รับทราบถึงสถานการณ์การควบคุมมลพิษที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (<i>เว็บไซต์</i>) 	
<ul style="list-style-type: none"> - เพราะกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2565 ได้กำหนดให้กรมควบคุมมลพิษมีภารกิจเกี่ยวกับการควบคุมกำกับดูแลอำนาจการ ประสานงาน ติดตามและประเมินผลเกี่ยวกับการคุ้มครองและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม (<i>กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น</i>) 	

(4) ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้มีคณะกรรมการข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษ ตามร่างมาตรา 23 ถึงร่างมาตรา 27 หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - การทำงานควรทำโดยผู้ที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะทาง ซึ่งจะทำให้ดีเมื่อมีคณะทำงานที่ดูแลเรื่องนี้เรื่องเดียวเป็นสำคัญ - ประชาชนได้รับทราบถึงสถานการณ์การควบคุมมลพิษที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม <i>(เว็บไซต์)</i> 	
<ul style="list-style-type: none"> - เนื่องจากคณะกรรมการข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษ มีอำนาจให้จัดทำข้อมูลเพื่อประกอบการวางแผนการป้องกันสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และสามารถจัดการปัญหาตั้งแต่ต้นทาง รวมถึงการรับรองสิทธิของประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลและมีส่วนร่วมในการคุ้มครอง ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามที่ บัญญัติไว้ใน รัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 <i>(กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)</i> 	

(5) ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้มีการเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณชน ตามร่างมาตรา 28 และร่างมาตรา 29 หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - การเผยแพร่ข้อมูลแก่ประชาชนนับเป็นก้าวสำคัญในการพัฒนาสิ่งแวดล้อม และความปลอดภัยของบุคคล - ประชาชนได้รับทราบถึงสถานการณ์และการควบคุมมลพิษที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม - ปรียบปราม ป้องกัน และควบคุมมลพิษที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม <i>(เว็บไซต์)</i> 	
<ul style="list-style-type: none"> - เพราะสอดคล้องกับมาตรา 9 (3) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างน้อยดังต่อไปนี้ ไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ คือ แผนงาน 	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
โครงการ และงบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีที่กำลังดำเนินการ (<i>กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น</i>)	

(6) ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามร่างมาตรา 30 และร่างมาตรา 31 หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- ประชาชนได้รับทราบถึงสถานการณ์และการควบคุมมลพิษที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (<i>เว็บไซต์</i>)	- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งมีโครงสร้างหน้าที่และอำนาจที่แตกต่างกันตามกฎหมาย เฉพาะ ประกอบกับข้าราชการ พนักงานและลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขาดความรู้ความชำนาญเฉพาะด้าน เห็นควรตัดมาตรา 30 (1) ออกไป (<i>กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น</i>)

(7) ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามร่างมาตรา 32 ถึงร่างมาตรา 34 หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เจ้าหน้าที่ควรมีกรอบกำหนดหน้าที่ที่ชัดเจน - ป้องปรามทุจริต - ประชาชนได้รับทราบถึงสถานการณ์และการควบคุมมลพิษที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (<i>เว็บไซต์</i>)	
- เป็นการกำหนดกรอบอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าว (<i>กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น</i>)	

(8) ท่านเห็นว่าการรายงานการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อมมีปัญหาในทางปฏิบัติหรือไม่ อย่างไรและการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้จะช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้หรือไม่ เพียงใด

(8.1) เห็นว่าการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้จะช่วยให้มีข้อมูลสารมลพิษที่ครอบคลุมและเป็นระบบ สามารถประเมินสถานการณ์ปัญหามลพิษได้อย่างถูกต้อง มีข้อมูลที่ดีเพื่อประกอบการวางแผนการป้องกันสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ สามารถจัดการปัญหาตั้งแต่ต้นทางได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น *(เทศบาลเมืองศรีสะเกษ)*

(8.2) เป็นการใช้มาตรการกำกับและควบคุมที่ต้นทาง การตรากฎหมายเพื่อพัฒนาระบบการรายงานข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม จึงเป็นมาตรการสำคัญที่จะช่วยให้ภาครัฐมีฐานข้อมูลสารมลพิษที่ครอบคลุม แต่อาจเกิดปัญหาในทางปฏิบัติ เนื่องจากการดำเนินการดังกล่าวจำเป็นต้องมีบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจในระบบการรายงานข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม แต่อย่างไรก็ตาม การเสนอร่างกฎหมายดังกล่าวเกิดจากประเทศไทยได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษตกค้างยาวนานในสิ่งแวดล้อมเมื่อวันที่ 31 มกราคม 2548 และเป็นไปตามหลักการของปฏิญญาริโอเพื่อสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาและแผนปฏิบัติการ 21 เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนทางสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535 จึงมีความจำเป็นต้องยกร่างพระราชบัญญัตินี้ แต่ควรมีการรับฟังความคิดเห็นอย่างรอบด้านเพื่อวิเคราะห์ผลดี ผลเสียเกี่ยวกับร่างกฎหมายดังกล่าว *(กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)*

(9) ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)

(9.1) เพื่อให้มีกฎหมายว่าด้วยการรายงานการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อมที่จะช่วยให้ภาครัฐมีฐานข้อมูลสารมลพิษที่ครอบคลุมและเป็นระบบ อันจะช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพแก่หน่วยงานของรัฐในการประเมินสถานการณ์ปัญหามลพิษได้อย่างถูกต้อง *(กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)*

(9.2) ในการพัฒนาระบบการรายงานการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นข้อมูลสำคัญที่ช่วยให้ภาครัฐมีฐานข้อมูลสารมลพิษที่ครอบคลุม สามารถใช้ในการประเมินสถานการณ์มลพิษ การวางแผนการป้องกันสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน รวมถึงช่วยให้ภาคเอกชนสามารถตรวจสอบระบบและกระบวนการผลิตให้รัดกุมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ควรพิจารณารายละเอียดข้อกำหนดไม่ให้ซ้ำซ้อนกับการรายงานข้อมูลตามกฎหมายอื่น และบูรณาการความร่วมมือกับทุกฝ่าย เพื่อนำไปสู่การส่งเสริมรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน *(กระทรวงอุตสาหกรรม)*

(9.3) ในเรื่องการรายงานและการปล่อยสารมลพิษดังกล่าวนี้ ร่างพระราชบัญญัตินี้ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว เรื่องเสร็จที่ 226/2566 ได้มีการกำหนดเรื่องดังกล่าวไว้ด้วยเช่นเดียวกัน *(กรมควบคุมมลพิษ)*

(9.4) การนำระบบการรายงานข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม (Pollutant Release and Transfer Register: PRTR) มาเป็นเครื่องมือหนึ่งในการลดความเสี่ยงภัยจากสารเคมีและสารมลพิษตกค้างในสิ่งแวดล้อม ตามอนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษตกค้างยาวนานในสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ภาครัฐมีฐานข้อมูลสารมลพิษที่ครอบคลุมสำหรับการประเมินสถานการณ์ปัญหามลพิษได้อย่างถูกต้อง สามารถกำหนดมาตรการควบคุมมลพิษปฐมภูมิได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งนี้ PRTR ควรครอบคลุมถึงการเคลื่อนย้ายสารที่อาจก่อให้เกิดมลพิษในระดับชุมชนและท้องถิ่น อาทิ ขยะอิเล็กทรอนิกส์ หรือ E-Waste ที่นำไปหลอมสกัดวัสดุมีค่าโดยไม่มีการควบคุม กำกับดูแลอย่างถูกวิธี ซึ่งจะก่อให้เกิดผลต่อสิ่งแวดล้อม และผลกระทบต่อสุขภาพ เป็นต้น

(สภาพอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย)

(9.6) ไม่เห็นด้วยกับการตราพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้เพิ่มขึ้นมาใหม่ แต่ควรใช้ช่องทางของกฎหมายเดิมที่มีอยู่ในการกำกับดูแล เช่น พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 (ฉบับปรับปรุงล่าสุด) พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 (ฉบับปรับปรุงล่าสุด) พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 (ฉบับปรับปรุงล่าสุด) **(สภาพอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย)**

(9.7) การรายงานปริมาณสารที่ปล่อยมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อม ไม่ควรเปิดเผยต่อสาธารณชนโดยเฉพาะเจาะจงเป็นรายโรงงานหรือหน่วยงาน แต่ควรเปิดเผยเป็นในลักษณะกลุ่มหรือประเภทของอุตสาหกรรม (Sector Disclosure) เป็นต้น เพื่อป้องกันการตีความข้อมูลหรือการนำข้อมูลไปใช้ในวัตถุประสงค์อื่น ๆ ที่บิดเบือนหรือไม่ถูกต้อง ซึ่งจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อหน่วยงานเจ้าของข้อมูลนั้น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นเรื่องการให้อำนาจอธิบดีในการเปิดเผยข้อมูลชื่อเฉพาะของสารเคมีที่เป็นความลับทางการค้า ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลจำเป็นเพื่อคุ้มครองสุขภาพหรือความปลอดภัยของสาธารณชนหรือ ความจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่นซึ่งมิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อการค้าก็ตาม มีความเสี่ยงที่จะเป็นช่องทางหรือนำไปใช้ในวัตถุประสงค์อื่น ๆ ได้ ซึ่งการระบุของกลุ่มสารเคมีแทนชื่อของสารเคมีเฉพาะที่เป็นความลับมีความเพียงพอต่อการจัดการหรือระบุอันตรายต่อสุขภาพแล้ว **(สภาพอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย)**

(9.8) การรายงานข้อมูลชนิดและปริมาณการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษ ควรให้ แหล่งกำเนิดมลพิษรายงานกับหน่วยงานที่มีอำนาจในการกำกับดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษแต่ละประเภทโดยตรง เช่น กรมโรงงานอุตสาหกรรม การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นต้น เพื่อลดความสับสน และความซ้ำซ้อนของการรายงานข้อมูล **(สภาพอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย)**

(9.9) ต้องมีการกำหนดค่านิยามให้ชัดเจน เพื่อให้เข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน และต้องไม่ซ้ำซ้อนกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ และกฎหมายปัจจุบันฉบับอื่น เนื่องจากจะเกิดความสับสนในการปฏิบัติให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติดังกล่าวและควรใช้ช่องทางของกฎหมายเดิมที่มีอยู่ในการกำกับดูแล **(สภาพอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย)**

(9.10) ต้องมีการกำหนดแหล่งกำเนิดมลพิษให้ชัดเจน โดยเฉพาะแหล่งกำเนิดสารมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนในการตีความ อันจะนำไปสู่การบริหาร

จัดการที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานเดียวกัน และการกำหนดวิธีการวิเคราะห์ คำนวณ และประเมินปริมาณ สารมลพิษจากแหล่งกำเนิดดังกล่าว ควรเป็นไปเป็นมาตรฐานเดียวกันตามมาตรฐานสากลที่มีการปรับใช้ ให้เหมาะสมกับบริบทของประเทศ *(สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย)*

(9.11) หน่วยงานภาครัฐควรออกแบบจัดทำฐานข้อมูลโดยบูรณาการโดยใช้ ข้อมูลที่ภาคเอกชน หรือหน่วยงานต่าง ๆ ได้รายงานให้กับหน่วยงานภาครัฐไปแล้ว กรณีมีข้อมูลส่วนไหน ที่มีความจำเป็นที่ต้องร้องขอจากหน่วยงานภาคเอกชนหรือหน่วยงานอื่น ๆ เพิ่มเติม ให้พัฒนาจัดทำระบบ ในการขอข้อมูลเฉพาะส่วนที่ขาดหรือต้องการเท่านั้น เพื่อลดภาระการรายงานซ้ำซ้อน โดยควรมีการ บูรณาการจากฐานข้อมูลของภาครัฐในปัจจุบันให้เกิดประโยชน์สูงสุด *(สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย)*

(9.12) การถ่ายโอนอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเมินการปล่อย สารมลพิษจากแหล่งกำเนิดตามบัญชีสารมลพิษ ควรต้องพิจารณาความพร้อมทั้งเรื่องความพร้อม ของเจ้าหน้าที่และความรู้ความสามารถของหน่วยงานท้องถิ่นของรัฐ *(สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย)*

(9.13) การรายงานการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม ตามร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว อาจมีความซ้ำซ้อนกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมบางฉบับ และอาจมี ความซ้อนทับกับอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานบางหน่วยงาน ดังนั้น ควรมีการบูรณาการกฎหมายและหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องเพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนและซ้อนทับดังกล่าว *(การสัมภาษณ์ผู้สมัครให้ความเห็นทางกฎหมายผ่าน ระบบแอปพลิเคชัน ZOOM)*

ส่วนที่ 3 รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดขึ้นจากร่างกฎหมาย

1. ความเป็นมาสภาพปัญหาความจำเป็นที่จะต้องตรากฎหมาย

เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติการรายงานและเปิดเผยข้อมูลการปล่อยและเคลื่อนย้ายสารมลพิษ พ.ศ. ได้บัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวข้องการป้องกันหรือมุ่งเน้นการพิจารณามูลเหตุของปัญหาสิ่งแวดล้อมอันเกิดจากกิจกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยมุ่งเน้นผลกระทบที่เกิดจากกระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรม ด้วยการรายงานและเปิดเผยข้อมูลการปล่อยและเคลื่อนย้ายสารมลพิษ โดยที่การพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา ทำให้มีการใช้สารเคมีในการผลิตทางอุตสาหกรรม การเกษตร และการบริการต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีการปล่อยสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อมตลอดเวลา พื้นที่หลายแห่งจึงกลายเป็นแหล่งกำเนิดและแหล่งรองรับสารมลพิษทั้งในรูปของมลพิษทางอากาศ น้ำเสีย มลพิษในดิน และของเสียอันตรายอื่น ๆ ปัญหาดังกล่าวนับวันก็ยิ่งทวีความรุนแรงและส่งผลกระทบต่อทั้งโดยตรงและโดยอ้อมต่อสุขภาพของมนุษย์ สิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศ และความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ และก่อความเสียหายอย่างกว้างขวางต่อสังคม เศรษฐกิจ ความสงบสุขและความมั่นคงของประเทศโดยรวม กฎหมายและกลไกการจัดการสิ่งแวดล้อมของประเทศที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน ยังคงเน้นการใช้มาตรการกำกับและควบคุมที่ปลายทางเป็นหลัก การตรากฎหมายเพื่อพัฒนาระบบการรายงานข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม จึงเป็นมาตรการสำคัญที่จะช่วยให้ภาครัฐมีฐานข้อมูลสารมลพิษที่ครอบคลุมและเป็นระบบอันจะช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพและความเข้มแข็ง แก่หน่วยงานของรัฐในการประเมินสถานการณ์ปัญหามลพิษได้อย่างถูกต้อง มีข้อมูลที่ดีเพื่อประกอบการวางแผนการป้องกันสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และสามารถจัดการปัญหาตั้งแต่ต้นทางได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้ง เป็นการรับรองสิทธิของประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลและมีส่วนร่วมในการคุ้มครอง ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรการดังกล่าวยังจะช่วยให้ภาคเอกชนสามารถตรวจสอบระบบและกระบวนการผลิตของตนให้รัดกุม ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินกิจการและการแข่งขันทางการค้าในระยะยาว อีกทั้ง เป็นเครื่องมือหนึ่งในการลดความเสี่ยงภัยจากสารเคมีและสารมลพิษตกค้างในสิ่งแวดล้อม ตามอนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษตกค้างยาวนานในสิ่งแวดล้อมซึ่งประเทศไทยได้ให้สัตยาบันเมื่อวันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2548 และเป็นไปตามหลักการของปฏิญญาริโอเพื่อสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา แผนปฏิบัติการ 21 เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนทางสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535 และหลักการชี้แนะของสหประชาชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน ทั้งนี้ ยังมีความจำเป็นต้องใช้ระบบคณะกรรมการข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษในการให้ความเห็นต่อประกาศกระทรวงที่กรมควบคุมมลพิษเสนอ หรือให้ความเห็นชอบข้อกำหนดและวิธีปฏิบัติงานที่กรมควบคุมมลพิษเสนอ เกี่ยวกับการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล การจัดทำฐานข้อมูล วิธีการตรวจทานความถูกต้องของข้อมูล การประกันคุณภาพ เป็นต้น ตลอดจนกำหนดโทษทางปกครองและโทษทางอาญาที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดการใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพและป้องกันการกระทำผิด

ดังนั้นจึงสมควรให้มีการบัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการรายงานการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอันเกิดจากการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษดังกล่าวข้างต้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

2. ความสอดคล้องของร่างกฎหมาย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

มาตรา 25 บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพหรือจากการกระทำความผิดอาญาของบุคคลอื่น ย่อมมีสิทธิที่จะได้รับการเยียวยาหรือช่วยเหลือจากรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา 26 การตรากฎหมายที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญมิได้บัญญัติเงื่อนไขไว้ กฎหมายดังกล่าวต้องไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุและจะกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลมิได้ รวมทั้งต้องระบุมเหตุผลความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพไว้ด้วย

กฎหมายตามวรรคหนึ่ง ต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง

มาตรา 28 บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายการจับและการคุมขังบุคคลจะกระทำมิได้ เว้นแต่มีคำสั่งหรือหมายของศาลหรือมีเหตุอย่างอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

การค้นตัวบุคคลหรือการกระทำใดอันกระทบกระเทือนต่อสิทธิหรือเสรีภาพในชีวิตหรือร่างกายจะกระทำมิได้ เว้นแต่มีเหตุตามที่กฎหมายบัญญัติ

การทรมาน ทารุณกรรม หรือการลงโทษด้วยวิธีการโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรมจะกระทำมิได้

มาตรา 41 บุคคลและชุมชนย่อมมีสิทธิ

(1) ได้รับความทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา 43 บุคคลและชุมชนย่อมมีสิทธิ

(2) จัดการ บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืนตามวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา 57 รัฐต้อง

(2) อนุรักษ์ คุ้มครอง บำรุงรักษา ฟื้นฟู บริหารจัดการ และใช้หรือจัดให้มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ ให้เกิดประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืน โดยต้องให้ประชาชนและชุมชนในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมดำเนินการและได้รับประโยชน์จากการดำเนินการดังกล่าวด้วยตามที่กฎหมายบัญญัติ

ประเด็นความสอดคล้อง

โดยที่ร่างพระราชบัญญัติการรายงานการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษ พ.ศ. มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 26 ประกอบกับมาตรา 25 มาตรา 28 มาตรา 41 และมาตรา 43 (2) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รวมทั้งยังเป็นไปตามมาตรา 57 ของรัฐธรรมนูญที่กำหนดให้รัฐต้องคุ้มครองสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ข้อ 4.3 สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

ข้อย่อย 4.3.1 ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยพัฒนารูปแบบและแนวทางการจัดการเมืองเพื่อมุ่งสู่เมืองคาร์บอนต่ำ และพื้นที่สีเขียวในทุกรูปแบบ รวมทั้งสนับสนุนการจัดการด้านการเกษตรที่มีผลประโยชน์ร่วมในการลดก๊าซเรือนกระจก

ข้อ 4.4 พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

ข้อย่อย 4.4.3 จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล โดยปรับปรุงมาตรฐานสิ่งแวดล้อมของประเทศตามมาตรฐานสากล และบังคับใช้มาตรฐานสิ่งแวดล้อมด้านดิน น้ำ อากาศ ป่าไม้ สัตว์ป่า และความหลากหลายทางชีวภาพกับทุกภาคส่วนอย่างเคร่งครัด การพัฒนามาตรฐานและระบบจัดการมลพิษกำเนิดใหม่ พร้อมทั้งขจัดมลพิษและแก้ไขฟื้นฟูผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านดิน น้ำ อากาศ ป่าไม้ สัตว์ป่า และความหลากหลายทางชีวภาพอันเกิดจากโครงการพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ มีการพัฒนาและใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี เพื่อลดมลพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งกำหนดเป้าหมายการจัดการขยะตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง พร้อมทั้งมีกลไกกำกับดูแลการจัดการขยะและมลพิษอย่างเป็นระบบทั้งประเทศ

ประเด็นความสอดคล้อง

การส่งเสริมให้เกิดแนวทางหรือมาตรการต่าง ๆ โดยการมีส่วนร่วมจากทุกหน่วยงานและทุกภาคส่วน โดยเฉพาะผู้ประกอบการที่เป็นหนึ่งในผู้ก่อมลพิษหรือต้นเหตุของการเกิดปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งภาคประชาชน เพื่อร่วมกันป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของสิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศน์ทั้งระบบอันเกิดจากการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม ผ่านการรายงานหรือการแสดงผลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษสู่สิ่งแวดล้อมเพื่อให้รัฐประเมินสถานการณ์และกำหนดแนวทางการป้องกันหรือแก้ไขปัญหาที่ตรงจุดต่อไป

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็นที่ 18 การเติบโตอย่างยั่งยืน

ข้อ 3.3 แผนย่อย การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ มีเป้าหมายเพื่อขับเคลื่อนและเสริมสร้างศักยภาพการดำเนินงานในการแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศอย่างยั่งยืน ผ่านแนวทางการพัฒนาที่ครอบคลุมทั้งในมิติของการลดก๊าซเรือนกระจก การปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน

ข้อ 3.4 แผนย่อย การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตร ทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลมีเป้าหมายเพื่อจัดการมลพิษที่แหล่งกำเนิด โดยคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ผ่านการจัดทำระบบการอนุญาตการระบายมลพิษ และลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านการจัดการมลพิษ อาทิ ระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียและกำจัดขยะมูลฝอยที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ การใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้ก่อมลพิษ ส่งเสริมการลดหรือเลิกใช้สารเคมีอันตราย ควบคุม ป้องกันของเสียจากสินค้าจากต่างประเทศ ส่งเสริมและพัฒนาาระบบเทคโนโลยีและนวัตกรรมการจัดการมลพิษ

ประเด็นความสอดคล้อง

การสร้างแนวทางหรือมาตรการต่าง ๆ โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนภายใต้กรอบแนวทางที่มีความเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะผู้ประกอบการที่เป็นหนึ่งในผู้ก่อมลพิษหรือต้นเหตุของการเกิดปัญหามลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งภาคประชาชน เพื่อร่วมกันป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม และผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของสิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศน์ทั้งระบบอันเกิดจากการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13

หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมและกลไกสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ย่อยที่ 4.6 พัฒนาระบบข้อมูล/องค์ความรู้/มาตรฐาน/กฎหมาย/มาตรการสนับสนุนและสร้างแรงจูงใจ ปรับปรุงกฎหมายให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียนและลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในทุกภาคส่วน ใช้มาตรการทางการเงินและการคลัง เพื่อสนับสนุนกระบวนการผลิตให้ได้มาตรฐาน ลดมลพิษ และใช้ทรัพยากรให้เกิดประสิทธิภาพ พัฒนาระบบฐานข้อมูล องค์ความรู้และแนวปฏิบัติด้านเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล เสริมสร้างศักยภาพบุคลากรและหน่วยงานส่วนกลาง ท้องถิ่นและชุมชนในการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ลดการก่อมลพิษ และส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยี นวัตกรรมที่ปล่อยคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ประเด็นความสอดคล้อง

การยกระดับแนวปฏิบัติในการมีส่วนร่วมกับทุกภาคส่วนโดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการในการรายงานข้อมูลสำคัญการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อมเพื่อลดการก่อกมลพิษหรือความเสี่ยงภัยจากสารเคมีและสารมลพิษตกค้างในสิ่งแวดล้อม ตามอนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษตกค้างยาวนานในสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ภาครัฐมีฐานข้อมูลและสามารถประเมินสถานการณ์ปัญหามลพิษได้อย่างถูกต้องเหมาะสมจนนำไปสู่การกำหนดแนวทางการควบคุมมลพิษได้อย่างมีประสิทธิภาพในอนาคต

3. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

3.1 ภาครัฐมีฐานข้อมูลสำคัญจากข้อมูลรายงานการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม (Pollutant Release and Transfer Register: PRTR) ซึ่งจะเป็นส่วนสำคัญในการนำมาประกอบการกำหนดแนวทางหรือมาตรการที่เหมาะสมเพื่อลดความเสี่ยงภัยจากสารเคมี หรือปัญหาวิกฤติจากสารมลพิษตกค้างในสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ ยังเป็นการส่งผลให้รัฐสามารถควบคุมมลพิษในเบื้องต้นตามหลักสากลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 ประชาชนได้รับการคุ้มครองหรือป้องกันจากรัฐในการกำหนดแนวทางหรือมาตรการที่เหมาะสมเพื่อลดความเสี่ยงภัยจากสารเคมี หรือปัญหาวิกฤติจากสารมลพิษตกค้างในสิ่งแวดล้อม ส่งผลต่อสุขภาพอนามัยในการดำรงชีวิตประจำวัน ทั้งสามารถอยู่ภายใต้สภาพอากาศที่เหมาะสมสามารถทำกิจกรรมนอกบ้านอย่างปลอดภัยปราศจากมลพิษทางอากาศ หรือมลพิษทางน้ำ ซึ่งจะส่งผลด้านบวกต่อทั้งสุขภาพร่างกายและสุขภาพจิตใจของประชาชน

3.3 ประชาชนได้รับข้อมูลอย่างตรงไปตรงมาจากรัฐเกี่ยวกับสถานการณ์การปล่อยสารมลพิษตกค้างในสิ่งแวดล้อมของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม เพื่อให้ประชาชนเตรียมความพร้อมในการป้องกันหรือร่วมกันดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อลดความเสี่ยงในการสัมผัสกับสารเคมี และเพื่อให้สามารถวางแผนการดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์สิ่งแวดล้อมของประเทศ

3.4 การกำหนดบทลงโทษซึ่งมีทั้งโทษทางปกครอง และโทษทางอาญา หรือทั้งจำทั้งปรับ เช่น ผู้ใดไม่รายงานข้อมูลหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีกรมควบคุมมลพิษโดยไม่มีเหตุอันควร ให้อธิบดีมีอำนาจปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินร้อยละหนึ่งของรายได้ในปีที่กระทำความผิด ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดในปีแรกของการประกอบธุรกิจ ให้ชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินหนึ่งล้านบาท และปรับเพิ่มวันละตั้งแต่สองหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติตามคำสั่ง (มาตรา 35) หรือ ผู้ใดรายงานข้อมูล หรือจัดทำคำสั่งชี้แจงด้วยวาจาตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่ง ด้วยข้อมูลที่เท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงห้าล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา 36) การกำหนดบทลงโทษดังกล่าวซึ่งมีอัตราโทษที่มีความเหมาะสมกับความผิดจะยังเป็นปัจจัยสนับสนุนที่ส่งผลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องต้องมีการดำเนินการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด

3.5 การสนับสนุนหลักการกระจายอำนาจรวมทั้งสร้างการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการแสดงความรับผิดชอบร่วมกันโดยเฉพาะการปล่อยสารมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน เช่น

การกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถส่งข้อมูลที่ได้จากการประเมินปริมาณสารมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน ให้กรมควบคุมมลพิษเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ นำข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษที่ได้จากการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ไปประกอบการพิจารณาอนุญาต กำหนดเงื่อนไขการอนุญาต การดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของตน ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการออกใบอนุญาต การพักใช้หรือการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา 30) ส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกข้อกำหนดหรือมาตรการเร่งด่วน เพื่อแก้ไขปัญหาการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม ทำให้ปัญหาสิ่งแวดล้อมทุเลาเบาบางลงในระยะเวลาที่รวดเร็วขึ้นซึ่งส่งผลดีต่อบริบทต่อประชาชนโดยตรง

3.6 ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมอันเนื่องมาจากปัญหาการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อมอันเกิดจากสถานประกอบการหรือผู้ผลิตทางอุตสาหกรรมได้รับการแก้ไขหรือลดทอนลงในแง่ของการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษในอัตราที่ไม่สูงกว่าที่รัฐกำหนดตามกฎหมายและสามารถประเมินสถานการณ์ล่วงหน้าเพื่อป้องกันการเกิดวิกฤติปัญหาสิ่งแวดล้อมในอนาคต เพื่อลดผลกระทบดังกล่าวที่จะเกิดขึ้นกับประชาชน

4. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

4.1 พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

4.2 พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

4.3 พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

4.4 พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

4.4 พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

4.5 พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

4.6 ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดค่าปริมาณของสารเจือปนในอากาศที่ระบายออกจากโรงงาน พ.ศ. 2549

4.7 ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดค่าปริมาณเขม่าควันที่เจือปนในอากาศที่ระบายออกจากปล่องของหม้อน้ำของโรงงาน พ.ศ. 2549

4.8 ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การจัดทำรายงานชนิดและปริมาณสารมลพิษที่ระบายออกจากโรงงาน พ.ศ. 2550

4.9 ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การจัดทำรายงานชนิดและปริมาณสารมลพิษที่ระบายออกจากโรงงาน พ.ศ. 2558

4.10 ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2538) ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ในบรรยากาศโดยทั่วไปในเวลา 1 ชั่วโมง

4.11 ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2547) เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมคุณภาพอากาศในบรรยากาศโดยทั่วไป

4.12 ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 36 (พ.ศ. 2553) เรื่อง กำหนดมาตรฐานฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน 2.5 ไมครอน ในบรรยากาศโดยทั่วไป

5. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

5.1 ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

การมีร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ย่อมส่งผลทำให้การประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับภาคการผลิตทางอุตสาหกรรมสามารถลดการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม หรือลดทอนปัญหาสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะมลพิษทางอากาศให้ทุเลาลง เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีความเกี่ยวข้องกับการป้องกันหรือมุ่งเน้นการพิจารณาจากมูลเหตุของปัญหาด้วยการพัฒนาระบบการรายงานข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษ ซึ่งเป็นมาตรการสำคัญที่จะช่วยให้ภาครัฐมีฐานข้อมูลสารมลพิษที่ครอบคลุม และเป็นระบบอันจะช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพ และความเข้มแข็งแก่หน่วยงานของรัฐในการประเมินสถานการณ์ปัญหามลพิษได้อย่างถูกต้อง มีข้อมูลที่ดีเพื่อประกอบการวางแผนการป้องกันสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และสามารถจัดการปัญหาตั้งแต่ต้นทางได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และจะช่วยให้ภาคเอกชนที่ดำเนินการผลิตทางอุตสาหกรรมสามารถตรวจสอบระบบและกระบวนการผลิตของตนให้รัดกุม ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินกิจการและการแข่งขันทางการค้าในระยะยาว รวมทั้งส่งผลต่อความยั่งยืนในการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศในอนาคต

5.2 ผลกระทบต่อสังคม

ภายใต้การพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างความเจริญเติบโตและยกระดับเศรษฐกิจของประเทศให้รุดหน้า ย่อมสร้างผลกระทบต่อสังคมโดยเฉพาะคุณภาพการดำรงชีวิตของประชากรท่ามกลางสิ่งแวดล้อมที่เต็มไปด้วยสารเคมีและมลพิษที่มีการปล่อยสู่สิ่งแวดล้อมตลอดเวลา ในปริมาณที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องทำให้พื้นที่หลายแห่ง กลายเป็นแหล่งกำเนิดและแหล่งรองรับสารมลพิษ ทั้งในรูปแบบของมลพิษทางอากาศ น้ำเสีย มลพิษในดิน และของเสียอันตรายอื่น ๆ ปัญหาดังกล่าวได้มีความรุนแรงและส่งผลกระทบต่อสังคมทั้งโดยตรงและโดยอ้อม เช่น สุขภาพของมนุษย์ สิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศน์และความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติได้รับความเสียหายอย่างกว้างขวาง การยกร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จึงส่งผลกระทบต่อสังคมในเรื่องของการควบคุมและบริหารจัดการในส่วนภาคการผลิตทางอุตสาหกรรมให้สามารถดำเนินการภายใต้ข้อจำกัดเพื่อยกระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อมมิให้ถูกทำลายในระยะยาว ซึ่งสอดคล้องตามอนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษตกค้างยาวนานในสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันเมื่อวันที่ 31 มกราคม 2548 และเป็นไปตามหลักการของปฏิญญาริโอเพื่อสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาและแผนปฏิบัติการ 21 (Agenda 21) เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนทางสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535

5.3 ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

เป็นการช่วยลดปัญหาสิ่งแวดล้อม ทั้งทางอากาศ ทางบก และทางน้ำ มิให้ได้รับความเสียหายจากการถูกทำลายอันเนื่องมาจากการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษของภาคการผลิตทางอุตสาหกรรม หรือช่วยบรรเทาปัญหาการทำลายสิ่งแวดล้อมมิให้ได้รับความเสียหายจนนำไปสู่ภาวะวิกฤติ รวมทั้งยังเป็นการอนุรักษ์และฟื้นฟูคุณภาพอากาศ ตลอดจนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีความอุดมสมบูรณ์ปราศจากสารเคมีหรือสารมลพิษเจือปน เพื่อให้สิ่งมีชีวิตทุกชนิดสามารถดำรงอยู่ได้ในระบบนิเวศน์ที่สมบูรณ์

5.4 ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

เป็นการสร้างพฤติกรรมหรือจิตสำนึกที่ดีให้แก่ภาคการผลิตทางอุตสาหกรรม ตลอดจนทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งยังเป็นการสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการรายงานข้อมูลที่ถูกต้องตามข้อเท็จจริงแก่รัฐเพื่อนำไปสู่การประเมินสถานการณ์การปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม และเป็นการส่งเสริมการกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ท้องถิ่นในการใช้อำนาจเพื่อลดปัญหาสิ่งแวดล้อมในแต่ละพื้นที่ให้เป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เพื่อรักษาสมดุลของคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการอยู่อาศัยของสิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศน์ทั้งระบบ

อย่างไรก็ตาม การกำหนดมาตรการหรือกลไกที่เกี่ยวข้องกับการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อมที่เสนอใหม่ควรมีความแตกต่างจากกฎหมายเดิม และควรพิจารณาถึงมาตรการกลไก หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาระบบธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่แล้วเป็นสำคัญ ทั้งนี้ เพื่อลดปัญหาความซ้ำซ้อนของกฎหมาย หรือหากกรณีที่มีกฎหมายอยู่แล้วแต่ไม่มีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ หรือไม่สามารถตอบสนองต่อการแก้ไขปัญหาภายใต้สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป หรือยังมีมาตรการที่ยังไม่ครอบคลุมเพียงพอต่อการแก้ไขปัญหา ก็ควรมีการเสนอปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเพื่อให้การแก้ไขปัญหาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การเสนอกฎหมายใหม่จึงควรศึกษาและวิเคราะห์กฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้านเพื่อไม่ให้เกิดกรณีปัญหาความซ้ำซ้อนดังกล่าว ทั้งนี้ กระบวนการในการควบคุมการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อมเป็นขั้นตอนที่มีความต่อเนื่องเชื่อมโยงกันระหว่างหลายหน่วยงาน และหน่วยงานภาครัฐต้องมีการควบคุมในกรณีดังกล่าว ซึ่งร่างกฎหมายฉบับนี้มีการควบคุมการปล่อยสารมลพิษและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษ โดยมุ่งเน้นการจัดทำรายงานข้อมูลและมีการจัดเก็บข้อมูลไว้ในฐานข้อมูล จึงควรทบทวนกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันว่ามีกระบวนการและขั้นตอนต่อเนื่องกันหรือไม่อย่างไร หากกระบวนการในการควบคุมยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ก็ให้ดำเนินการแก้ไขให้ครบถ้วนสมบูรณ์ทั้งกระบวนการ เพื่อป้องกันมิให้การรายงานการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษตามร่างกฎหมายดังกล่าวซ้ำซ้อนกับกฎหมายที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมฉบับอื่น หรืออาจมีความซ้อนทับกับอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่โดยตรง หรือที่มีการดำเนินการอยู่แล้ว จึงควรมีการบูรณาการกฎหมาย ตลอดจนบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อไม่ให้ความซ้ำซ้อนหรือซ้อนทับกับอำนาจหน้าที่ดังกล่าว รวมทั้ง มุ่งเน้นการนำเสนอมาตรการที่ต่างไปจากเดิม เช่น มาตรการในการจูงใจ การสร้างจิตสำนึก การสร้างการมีส่วนร่วม และการส่งเสริมสนับสนุนควบคู่ไปกับการกำกับควบคุม ทั้งนี้ การพิจารณาในภาพรวมจึงไม่ควรมีการเสนอเป็นกฎหมายฉบับใหม่ แต่ควรปรับปรุงกฎหมายเดิมที่มีอยู่

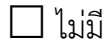
โดยยกระดับหรือปรับปรุงมาตรการให้มีความครอบคลุมและมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้ประชาชนมีสิทธิได้รับสิ่งแวดล้อมที่ดี และขณะเดียวกันก็ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมดังกล่าวด้วย

6. ผลกระทบของร่างกฎหมายที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption Risk Assessment)

6.1 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

มี

ไม่มี

มาตรา 23 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษ” ประกอบด้วย

(1) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประธานกรรมการ
 (2) ผู้แทนจากกระทรวงสาธารณสุข จำนวนหนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม จำนวนหนึ่งคน ผู้แทนสภาอุตสาหกรรม จำนวนหนึ่งคน และผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จำนวนหนึ่งคน องค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535 โดยมาจากการคัดเลือกกันเอง จำนวนหนึ่งคน

(3) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนหกคน ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสุขภาพ และด้านกฎหมาย โดยสรรหาจากนักวิชาการด้านสิ่งแวดล้อมและด้านสุขภาพ นักกฎหมาย หรือผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์เกี่ยวกับงานด้านสิ่งแวดล้อมและงานด้านสุขภาพ โดยในจำนวนนี้ต้องสรรหาจากผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์เกี่ยวกับงานด้านสิ่งแวดล้อมและงานด้านสุขภาพอย่างน้อยสองคน

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องไม่มีส่วนได้ส่วนเสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ซึ่งเป็น การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม ในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการ

ให้อธิบดีเป็นเลขานุการ

การสรรหาและแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา 24 คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(1) พิจารณาให้ความเห็นชอบประกาศกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้
 (2) พิจารณาออกระเบียบ ประกาศ และหลักเกณฑ์วิธีการตามพระราชบัญญัตินี้
 (3) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาแนวทางการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย
 (3) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินหกคน ผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านสุขภาพ โดยแต่งตั้งจากนักวิชาการด้านสิ่งแวดล้อมและด้านสุขภาพ นักวิชาการ หรือผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์เกี่ยวกับงานด้านสิ่งแวดล้อมและงานด้านสุขภาพ

โดยในจำนวนนี้ต้องแต่งตั้งจากผู้แทนสาธารณประโยชน์เกี่ยวกับงานด้านสิ่งแวดล้อมและงานด้านสุขภาพ อย่างน้อยสองคน

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องไม่มีส่วนได้ส่วนเสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ซึ่งเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการ

ให้อธิบดีกรมควบคุมมลพิษเป็นเลขานุการ

การสรรหาและแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา 24 คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (1) พิจารณาให้ความเห็นชอบประกาศกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้
- (2) ที่พิจารณาออกระเบียบ ประกาศ และหลักเกณฑ์วิธีการตามพระราชบัญญัตินี้
- (3) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาแนวทางการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม

(4) ให้ความเห็นชอบข้อกำหนดและวิธีปฏิบัติงานที่ กรมควบคุมมลพิษเสนอเกี่ยวกับการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล การจัดทำฐานข้อมูล วิธีการตรวจทานความถูกต้องของ ข้อมูล การประกันคุณภาพ และการควบคุมคุณภาพของระบบการจัดการฐานข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม

(5) แต่งตั้งที่ปรึกษา คณะอนุกรรมการ หรือผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณา ศึกษา เสนอแนะ หรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามพระราชบัญญัตินี้

(6) ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 25 ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่อาจได้รับการสรรหาและแต่งตั้งใหม่ได้เป็นระยะเวลาติดต่อกันไม่เกินอีกหนึ่งวาระ

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นหรือแทนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นหรือแทนตำแหน่งที่ว่างลงนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา 26 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 25 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (4) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (5) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(6) กรรมการไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการที่มีอยู่มีมติให้พ้นจากตำแหน่ง เพราะเหตุที่มีความประพฤติเสื่อมเสียในการปฏิบัติหน้าที่

มาตรา 28 การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

บทวิเคราะห์

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนหกคน จากผู้เชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสุขภาพ และด้านกฎหมาย โดยการสรรหาและแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกาศกำหนด ซึ่งมีข้อห่วงใยคือ อาจกำหนดจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานประกอบการหรือภาคการผลิตทางอุตสาหกรรม หรือเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับกลุ่มดังกล่าว ที่อาจนำไปสู่การเกิดพฤติกรรมหรือเจตนาในการออกกระเบียบ ประกาศ และหลักเกณฑ์ตามมาตรา 24 ที่เอื้อประโยชน์แก่กลุ่มธุรกิจของตนเอง หรือกลุ่มพวกพ้องที่ประกอบธุรกิจภาคอุตสาหกรรม ในการรายงานข้อมูลหรือปกปิดข้อมูลเกี่ยวกับการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษ จึงควรมีการพิจารณาคุณสมบัติอย่างครบถ้วน แต่อย่างไรก็ตาม การสร้างกระบวนการคัดเลือกที่มีความโปร่งใสตรวจสอบได้เป็นสิ่งสำคัญ ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 23 คือ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องไม่มีส่วนได้ส่วนเสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ซึ่งเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการ

มีการใช้ดุลพินิจในการคัดเลือก/สรรหา/แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ หรือไม่

มี

ไม่มี

การสรรหาและแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกาศกำหนด และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องไม่มีส่วนได้ส่วนเสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ซึ่งเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการ

บทวิเคราะห์

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนหกคน จากผู้เชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสุขภาพ และด้านกฎหมาย โดยการสรรหาและแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกาศกำหนด และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องไม่มีส่วนได้ส่วนเสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ซึ่งเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาตามมาตรา 24 ประกอบจะพบว่า คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่สำคัญในการพิจารณาออกกระเบียบ ประกาศ

และหลักเกณฑ์ต่าง ๆ การเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาแนวทางการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม รวมทั้งการประมวลผลข้อมูล การจัดทำฐานข้อมูล การตรวจทานความถูกต้องของข้อมูล การประกันคุณภาพ และการควบคุมคุณภาพของระบบการจัดการฐานข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม อาจนำไปสู่การใช้อำนาจโดยการใช้ดุลพินิจในการสรรหาหรือแต่งตั้งที่อาจไม่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ หรือเป็นไปโดยมิชอบ หรือเอื้อประโยชน์ส่วนตน หรือมีการดำเนินการเพื่อการอื่นใดที่ได้เอื้อประโยชน์ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ อย่างไรก็ตาม ระบุไว้ในมาตรา 23 แล้ว กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องไม่มีส่วนได้ส่วนเสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ซึ่งเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการ

6.2 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีระบบอนุมัติ อนุญาต

มี ไม่มี

มาตรา 30 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(3) ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการออกใบอนุญาต การพักใช้ หรือการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 31 เมื่อปรากฏว่าผู้ขออนุญาตดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข หรือผู้ขออนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ปฏิบัติหรือละเลยการจัดทำรายงานตามพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามมาตรา 30 (3) ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตรวมทั้ง พักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตการประกอบกิจการนั้นได้

การอุทธรณ์เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขมาใช้บังคับโดยอนุโลม

บทวิเคราะห์

พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ตามมาตรา 30 (3) และสามารถกำหนดเงื่อนไขการออกใบอนุญาต การพักใช้หรือการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขเพื่อให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ จึงมีอำนาจที่เกี่ยวข้องกับการอนุมัติ อนุญาต ซึ่งส่งผลหรือสนับสนุนให้เกิดการทุจริตหรือเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ที่อาจมิชอบด้วยกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกในการอนุญาตแก่ผู้ประกอบการหรือบุคคลใดที่สร้างผลกระทบตามพระราชบัญญัติฉบับนี้

6.3 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย

มี ไม่มี

มาตรา 32 เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือจัดทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

มาตรา 33 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 32 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 34 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เปิดเผยรายชื่อผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา 7 ที่ไม่จัดส่งรายงานตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้กระทำโดยเปิดเผยข้อมูลในเว็บไซต์ของกรมควบคุมมลพิษตลอดระยะเวลาที่ยังไม่มีการจัดส่งรายงานให้ถูกต้อง รวมทั้งเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวในรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีของหน่วยงานด้วย

บทวิเคราะห์

การดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 32 ประกอบมาตรา 33 และมาตรา 34 เป็นการให้อำนาจในการบังคับให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ ซึ่งอาจมีการใช้ดุลยพินิจที่ไม่ถูกต้อง เอื้อต่อผลประโยชน์ หรือไม่เป็นไปอย่างโปร่งใสเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่สถานประกอบการ หรือบุคคลที่ดำเนินการกิจการซึ่งมีการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อมซึ่งได้กระทำความผิด เพื่อให้ไม่ต้องดำเนินการหรือรับโทษตามที่กำหนด

6.4 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีการออกกฎหมายลำดับรอง

มี ไม่มี

6.5 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายไม่ครอบคลุม

มี ไม่มี

6.6 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายคลุมเครือซ้ำซ้อน หรือขัดกัน

มี ไม่มี

6.7 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายกำหนดโทษ

มี ไม่มี

โทษทางปกครอง

มาตรา 35 ผู้ใดไม่รายงานข้อมูลตามมาตรา 8 หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีตามมาตรา 20 โดยไม่มีเหตุอันควร ให้อธิบดีมีอำนาจปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินร้อยละหนึ่งของรายได้ในปีที่กระทำความผิด ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดในปีแรกของการประกอบธุรกิจ ให้ชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินหนึ่งล้านบาท และปรับเพิ่มวันละตั้งแต่สองหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติตามคำสั่ง

ในการกำหนดค่าปรับตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำความผิด และความสมควรแก่เหตุในกรณีที่เห็นสมควร อธิบดีจะมีคำสั่งให้บุคคลนั้นดำเนินการใด ๆ เพื่อปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ด้วยก็ได้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการพิจารณากำหนดค่าปรับทางปกครองให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนด ในกรณีที่บุคคลซึ่งถูกลงโทษปรับทางปกครองไม่ยอมชำระค่าปรับให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

โทษทางอาญา

มาตรา 36 ผู้ใดไม่รายงานข้อมูลตามมาตรา 8 หรือ มาตรา 16 หรือจัดทำคำชี้แจงด้วยวาจาตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่ง ด้วยข้อมูลที่เป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงห้าล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 37 ผู้ใดไม่จัดทำคำชี้แจงหรือไม่มาชี้แจงด้วยวาจาตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งตามมาตรา 32 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ปรับอีกวันละไม่เกินสองหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติตามคำสั่ง

มาตรา 38 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการ หรือการกระทำของบุคคลใด หรือเกิดจากการไม่สั่งการหรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

บทวิเคราะห์

ร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวได้กำหนดบทความผิดไว้ในหมวด 8 บทกำหนดโทษ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ โทษทางปกครองและโทษทางอาญา โดยมีบทลงโทษที่อาจเอื้อให้เกิดการทุจริต เช่น มาตรา 32 มาตรา 35 ผู้ใดไม่รายงานข้อมูลตามมาตรา 8 หรือ มาตรา 16 หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีตามมาตรา 20 โดยไม่มีเหตุอันควร ให้อธิบดีมีอำนาจปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินร้อยละหนึ่งของรายได้ในปีที่กระทำความผิด ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดในปีแรกของการประกอบธุรกิจ ให้ชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินหนึ่งล้านบาท และปรับเพิ่มวันละตั้งแต่สองหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติตามคำสั่ง ซึ่งอาจมีการกระทำที่เป็นการนำมาเป็นข้อกล่าวอ้างหรือกำหนด

เป็นข้อแลกเปลี่ยนเพื่ออำนวยความสะดวกในทางมิชอบอย่างหนึ่งอย่างใดกับสถานประกอบการหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

7. การกำหนดให้มีระบบอนุญาตอนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

มี ไม่มี

8. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

มี ไม่มี

มาตรา 23 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษ” ประกอบด้วย

(1) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประธานกรรมการ

(2) ผู้แทนจากกระทรวงสาธารณสุข จำนวนหนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม จำนวนหนึ่งคน ผู้แทนสภาอุตสาหกรรม จำนวนหนึ่งคน และผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จำนวนหนึ่งคน องค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535 โดยมาจากการคัดเลือกกันเอง จำนวนหนึ่งคน

(3) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนหกคน ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสุขภาพ และด้านกฎหมาย โดยสรรหาจากนักวิชาการด้านสิ่งแวดล้อมและด้านสุขภาพ นักกฎหมาย หรือผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์เกี่ยวกับงานด้านสิ่งแวดล้อมและงานด้านสุขภาพ โดยในจำนวนนี้ต้องสรรหาจากผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์เกี่ยวกับงานด้านสิ่งแวดล้อมและงานด้านสุขภาพอย่างน้อยสองคน

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องไม่มีส่วนได้ส่วนเสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ซึ่งเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม ในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการ

ให้อธิบดีเป็นเลขานุการ

การสรรหาและแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา 24 คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(1) พิจารณาให้ความเห็นชอบประกาศกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้

(2) พิจารณาออกระเบียบ ประกาศ และหลักเกณฑ์วิธีการตามพระราชบัญญัตินี้

(3) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาแนวทางการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย

(3) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินหกคน ผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านสุขภาพ โดยแต่งตั้งจากนักวิชาการด้านสิ่งแวดล้อมและด้านสุขภาพ นักวิชาการ หรือผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์เกี่ยวกับงานด้านสิ่งแวดล้อมและงานด้านสุขภาพ โดยในจำนวนนี้ต้องแต่งตั้งจากผู้แทนสาธารณประโยชน์เกี่ยวกับงานด้านสิ่งแวดล้อมและงานด้านสุขภาพอย่างน้อยสองคน

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องไม่มีส่วนได้ส่วนเสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ซึ่งเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการ

ให้อธิบดีกรมควบคุมมลพิษเป็นเลขานุการ

การสรรหาและแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา 24 คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาให้ความเห็นชอบประกาศกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ที่พิจารณาออกระเบียบ ประกาศ และหลักเกณฑ์วิธีการตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาแนวทางการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม

(๔) ให้ความเห็นชอบข้อกำหนดและวิธีปฏิบัติงานที่ กรมควบคุมมลพิษเสนอเกี่ยวกับการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล การจัดทำฐานข้อมูล วิธีการตรวจทานความถูกต้องของข้อมูล การประกันคุณภาพ และการควบคุมคุณภาพของระบบการจัดการฐานข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม

(๕) แต่งตั้งที่ปรึกษา คณะอนุกรรมการ หรือผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณา ศึกษา เสนอแนะ หรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 25 ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่อาจได้รับการสรรหาและแต่งตั้งใหม่ได้เป็นระยะเวลาติดต่อกันไม่เกินอีกหนึ่งวาระ

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นหรือแทนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นหรือแทนตำแหน่งที่ว่างลงนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา 26 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 25 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(1) ตาย

(2) ลาออก

(3) เป็นบุคคลล้มละลาย

(4) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(5) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(6) กรรมการไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการที่มีอยู่มีมติให้พ้นจากตำแหน่ง เพราะเหตุมีความประพฤติเสื่อมเสียในการปฏิบัติหน้าที่

มาตรา 28 การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

คณะกรรมการข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษ มีอำนาจหน้าที่ เช่น เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาแนวทางการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม ให้ความเห็นชอบข้อกำหนดและวิธีปฏิบัติงานที่กรมควบคุมมลพิษ เกี่ยวกับการวิเคราะห์ และประมวลผลข้อมูล การจัดทำฐานข้อมูล วิธีการตรวจทานความถูกต้องของข้อมูล การประกันคุณภาพ และการควบคุมคุณภาพของระบบการจัดการฐานข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม (มาตรา 24) โดยคณะกรรมการข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษมีการกำหนดกรอบวาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากวาระ อำนาจหน้าที่ และกรอบการปฏิบัติงาน ที่มีความชัดเจน ซึ่งจากกรอบวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกใหม่ได้อีกเป็นระยะเวลาติดต่อกันไม่เกินอีกหนึ่งวาระนั้น อาจนำไปสู่การผูกขาดตำแหน่งอีกหนึ่งวาระ หรืออาจมีแนวโน้มขยายในส่วนที่เกี่ยวข้องที่ไม่เอื้อประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในบริบทของการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือมีกระบวนการดำเนินงานที่ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว และอาจส่งผลทำให้ปัญหาสิ่งแวดล้อมไม่ได้รับการแก้ไขตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติฉบับนี้

9. บทกำหนดโทษ

- ไม่มี
- โทษทางอาญา
- โทษทางปกครอง
- โทษปรับเป็นพินัย
- โทษอุปรกรณ์

เหตุผลและความจำเป็น

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดบทลงโทษไว้ในหมวด 8 โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน คือส่วนที่ 1 โทษทางปกครอง (มาตรา 35) และส่วนที่ 2 โทษทางอาญา (มาตรา 36 ถึงมาตรา 38) เพื่อป้องกันและควบคุมสถานประกอบการ หรือภาคการผลิตทางอุตสาหกรรม ตลอดจนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตดังกล่าวมิให้กระทำความผิดโดยการปล่อยหรือเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อมที่สูงเกินกว่าค่ามาตรฐานที่กำหนดเพื่อมิให้สิ่งแวดล้อมถูกทำลาย หรือส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศน์ทั้งระบบ ตลอดจนการลงโทษผู้ที่กระทำความผิด หรือมีพฤติการณ์ที่ไม่สุจริตที่เกี่ยวข้องกับการกระทำ

ดังกล่าว เช่น การเอื้อประโยชน์ต่อสถานประกอบการโดยมิชอบ การรายงานข้อมูลเกี่ยวกับการปล่อย
และการเคลื่อนย้ายสารมลพิษที่เป็นเท็จ หรือมีพฤติกรรมไม่มาให้ข้อมูลแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ หลีกเลี่ยง
การรายงานข้อมูล หรือปกปิดข้อมูลดังกล่าวเพื่อผลประโยชน์ส่วนตน เป็นต้น

ส่วนที่ 4 การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างกฎหมาย

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน ได้เปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างกฎหมายทางเว็บไซต์รัฐสภา www.parliament.go.th แล้วตั้งแต่วันที่ 17 เมษายน 2567

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร